

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/68/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7610206133
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:7610206133.23

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa súkromnoprávnom spore žalobcu: Y. T., nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, V., právne zastúpeného: JUDr. Elena Penxová, advokátka, so sídlom Štefánikovo nám. 5, Spišská Nová Ves proti žalovanému: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, T. B. L. právne zastúpeného: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44 250 029, Námestie sv. Egídia 40/93, Poprad, v konaní o zaplatenie 3 319,39 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd n e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.319,39 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že v júni 2006 si požičal sumu vo výške 250 000,-Sk od žalovaného. Do zábezpeky dal jednoizbový byt, pričom peniaze uhradil v splátkach a celkovo zaplatil 100 000,- Sk. Byt bol predaný tretej osobe a žalovaný mu zaplatenú sumu nad rámec pôžičky nevrátil.

2. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 4C/68/2010-19 zo dňa 18.10.2010 bolo žalobcovi po zohľadnení jeho príjmových a osobných pomerov priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a následne uznesením č.k. 4C/68/2010-30 zo dňa 24.2.2011, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/43/2011-36 zo dňa 28.4.2011 mu bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

3. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C/68/2010-137 zo dňa 7.11.2012 súd žalobe vyhovel v časti povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 3 319,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 27.4.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 343,82 eur. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v časti uloženej povinnosti žalovaný, pričom Krajský súd Prešov o podanom odvolaní rozhodol uznesením č.k. 14Co/18/2013-170 zo dňa 19.9.2013, tak že tento rozsudok zrušil v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Rozsudkom č.k. 4C/68/2010-242 zo dňa 5.5.2015 súd zamietol žalobu v celom rozsahu, pričom o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2015.

4. Podaním doručeným súdu dňa 12.5.2015 si žalovaný vyčíslil trovy konania vo výške 1 727,21 eur.

5. Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016 v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v .konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p v znení účinnom do 30.6.2016., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

7. Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP v znení účinnom od 1.7.2016 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 257 CSP v znení účinnom od 1.7.2016 výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. V predmetnom konaní mal žalovaný plný úspech, preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP (resp. podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016) by mu patrila náhrada trov konania v rozsahu 100 % proti v konaní neúspešnému žalobcovi. Súd však pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal na ustanovenie § 257 ods. 1 CSP (resp. § 150 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016), pričom zistil dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach predmetnej právnej veci a o trovách konania žalovaného rozhodol tak, že mu náhradu trov konania v tomto konaní nepriznal.

11. Ustanovenie § 257 CSP prebralo právnu úpravu dovtedajšieho ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu cez dôvody hodné osobitného zreteľa. Použitie tohto ustanovenia znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal inak právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná. V tomto ustanovení je teda fixované moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Základným predpokladom pre použitie tohto ustanovenia v súvislosti s náhradou trov konania je preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto môžu byť dané charakterom konania, charakterom procesnej situácie, ale taktiež môžu byť dané aj sociálnym aspektom strany sporu. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý má oporu v skutkovom stave zistenom vykonaným dokazovaním. Pri rozhodovaní podľa tohto ustanovenia je taktiež potrebné si všímať i okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoje v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u účastníka konania povinného plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou doterajšou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo plne úspešnej strany sporu

12. Súd v predmetnom konaní mal preukázané nepriaznivé osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovaného, a to už v čase podania žaloby, keď žalobca bol v tom čase nezamestnaný, poberal dávku v hmotnej núdzi a nevlastnil žiadne hnuiteľné ani nehnuteľné veci, čo zakladalo dôvod na priznanie žalobcovi oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov. Žil v spoločnej domácnosti so svojimi dvoma deťmi. Táto situácia sa v priebehu konania nezmenila, keď súd pred rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania, vyzval žalobcu na opätovné preukázanie svojich osobných, zárobkových a majetkových pomerov, pričom žalobca opätovne preukázal, že žije u svojich rodičov aj spolu so svojimi dvoma deťmi, jeho príjem je iba pomoc v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur, má výdavky súvisiace s bývaním, spočívajúce v úhradách nákladov na elektrinu, vodu, kúrenie a odpad. Žalobca aj naďalej nevlastní žiaden hnuiteľný ani nehnuteľný majetok. Súd tak mal opätovne preukázané nepriaznivé majetkové pomery žalobcu. Takáto nepriaznivá životná situácia však na strane žalovaného tvrdená a preukázaná nebola a nevyplývala ani z predložených listinných dôkazov žalovaným. Súd tak po porovnaní osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov oboch strán, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, teda žalobcu, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia o dôvodoch osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania

dotknutá, teda žalovaného, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie nároku na náhradu trov konania. Túto situáciu utvrdzuje aj tá skutočnosť, že pokiaľ by žalovaný nebol v nepriaznivej životnej situácii, tak by asi pravdepodobne svoje zákonné právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol uplatnil na súde a nedomáhal sa zaplata sumy 3.319,39 eur, na ktorú nebyť premlčania nároku by mal nárok. Súd tak dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto žalovanému ako plne úspešnej strane sporu (keď žaloba žalobcu bola zamietnutá) nepriznal náhradu trov konania. Súd tiež pri aplikácii dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliadal aj na postoj žalovaného počas konania, keď ten sa prvýkrát k samotnej žalobe a nároku v nej uplatnenom vyjadril až v podanom odvolaní, ktoré doručil súdu dňa 27.12.2012, kde vzniesol zároveň námietku premlčania, na ktorú súd pri rozhodovaní vo veci samej nakoniec prihliadal, hoci samotná žaloba mu bola doručená dňa 27.10.2010. Žalovaný až do podania odvolania bol v konaní pasívny, nereagoval na úkony, ktoré tunajší súd realizoval vo vzťahu k jeho osobe a k prejednávaniu a rozhodnutiu podanej žaloby. K podanej žalobe sa vyjadril až v podanom odvolaní, potom čo tunajší súd o veci prvýkrát rozhodol. Touto svojou nečinnosťou neprispieval k dosiahnutiu účelu konania a k prejednávaniu a rozhodnutiu žaloby v čo najkratšom čase, čím aj navyšoval trovy konania žalobcu.

13. Súd tak jednak konaní žalovaného ako aj osobných, zárobkových a majetkových pomeroch strán sporu videl dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepriznal žalovanému náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.